

MRF 2023.240

Planklagenævnets afgørelse af 20. november 2023, j.nr. 23/10648

Ophævet lovliggørelsespåbud om ophør af helårsbeboelse på campingplads efter sommerhuslovens § 10, da påbuddet alene var meddelt til ejeren af campingpladsen, men ikke til de 53 brugere, der anvendte pladsen til helårsbeboelse og måtte anses for brugere, uanset at vejledningen om campingreglement angiver ejeren som rette påbudsadressat.

Næstved Kommune meddelte efter forudgående varsel den 18. august 2023 påbud efter sommerhuslovens § 10, stk. 1, om ophør af helårsbeboelse på campingplads i Tappernøje med henvisning til campingreglementets § 9, hvorefter det ikke er tilladt at have helårsbeboelse på en campingplads. Kommunen havde konstateret, at der var tilmeldt 53 personer med adresse på campingpladsen. Varsel og påbud om ophør af helårsbeboelse blev alene meddelt ejeren af campingpladsen, som påklagede påbuddet. Planklagenævnet (formanden) konstaterede, at påbuddet kun var meddelt til ejeren, og lagde til grund, at de 53 personer, der havde registreret adresse på campingpladsen, anvendte adressen til helårsbeboelse, hvorfor kommunen havde haft hjemmel til at give påbud til de 53 om ophør af anvendelse

til helårsbeboelse, jf. sommerhuslovens § 10, stk. 1, og § 10 a, stk. 7, jf. stk. 2. Selvom det af vejledningen om campingreglementet fremgår, at påbud om lovliggørelse meddeles campingpladsens ejer, lagde nævnet vægt på, at efter ordlyden af sommerhuslovens § 10, stk. 1, påhviler lovliggørelsen også brugere, når det ulovlige forhold består i en ulovlig brug. Da de 53 personer, der anvendte campingpladsen som helårsbeboelse, måtte anses for brugere, skulle både varsel og påbud om ophør af helårsbeboelse derfor tillige være meddelt brugerne. Da kommunen alene havde meddelt og varslet påbud til ejeren og ikke til brugerne, led afgørelsen af en væsentlig retlig mangel. På den baggrund ophævede nævnet kommunens afgørelse.

Kommentar: Afgørelsen følger fast praksis mht. påbudsadressat for lovliggørelsespåbud, jf. f.eks. MAD 2016.307 Nmk, MAD 2018.298 Pkn, **MRF 2021.7 Pkn** og **MRF 2021.155 Pkn**, men viser tillige, at ministeriets vejledning har meget beskednen retskildemæssig værdi og i dette tilfælde er udtryk for ukendskab til en fast praksis mht. påbudsadressater. Se også **MRF 2023.252 Pkn**.

Afgørelse i klagesag om Næstved Kommunes påbud om ophør af helårsbeboelse på campingplads på [a1], Tappernøje

23/10648

Næstved Kommune gav den 18. august 2023 påbud om ophør af helårsbeboelse på campingplads på [a1], 4733 Tappernøje.

Ejeren af campingpladsen har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at give påbud.

Planklagenævnet ophæver påbuddet, da det ikke er meddelt brugerne af campingpladsen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

En eventuel ny frist for lovliggørelse af helårsbeboelsen på campingpladsen fastsættes af Næstved Kommune.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen

Klagen vedrører en campingplads, som ligger på ejendommen [a1], 4733 Tappernøje, matr.nr. [m1].

1.2. Afgørelse, der er klaget over

Næstved Kommune gav den 18. august 2023 påbud til ejeren af campingpladsen om ophør af helårsbeboelse på campingpladsen på ejendommen [a1], 4733 Tappernøje.

Det fremgår af afgørelsen, at det ikke er tilladt at have helårsbeboelse på en campingplads, jf. campingreglementets § 9, og at kommunen ikke har hjemmel til at dispensere til helårsbeboelse på campingpladser.

Påbuddet er givet med hjemmel i sommerhuslovens § 10, stk. 1.

Det fremgår desuden af afgørelsen, at kommunen har konstateret, at der er tilmeldt 53 personer med adresse på campingpladsen, og at kommunen med hjemmel i sommerhuslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., har mulighed for at sende påbud til de personer, der ulovligt bor på campingpladsen.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 14. september 2023.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til klager over en kommunes afgørelser efter campingreglementet, jf. campingreglementets § 21, stk. 1[1], jf. sommerhuslovens § 10 e, stk. 1.[2]

Kommunen fører tilsyn med overholdelsen af campingreglementet, jf. dennes § 19, stk. 1, og sommerhuslovens § 10 a, stk. 2. Kommunen har pligt til at reagere, når den bliver opmærksom på et ulovligt forhold, medmindre forholdet er af ganske underordnet betydning, jf. sommerhuslovens § 10 a, stk. 7. Planklagenævnet kan bl.a. tage stilling til kommunernes tilsynsafgørelser efter disse bestemmelser, herunder afgørelser om lovliggørelse af ulovlige forhold. I den konkrete sag har kommunen truffet afgørelse om påbud om ophør af helårsbeboelse.

2.2. Hjemmel til at give påbud

2.2.1. Generelt om sommerhusloven og campingreglementet

Hovedformålet med sommerhusloven er at forhindre et øget pres på landets rekreative arealer særligt gennem krav om tilladelse til erhvervs-mæssig udlejning til rekreative formål. Sommerhusloven har også til formål at medvirke til, at der tilvejebringes alternativer til den traditionelle sommerhusbebyggelse langs landets kyster, herunder campingpladser, samt forbedre mulighederne for, at sådanne alternative udnyttelsesformer kan realiseres på et almenyttigt grundlag. Hovedformålet med campingreglementet, som er fastsat i henhold til sommerhusloven, er at sikre, at campingpladserne har en tilfredsstillende standard og ikke

udvikler sig til sommerhuslignende områder eller til helårsbeboelse, samt at skabe gode rammebetingelser for campingervhvervet under hensyntagen til de natur- og landskabsmæssige interesser.[3]

De nærmere regler om camping er fastsat i campingreglementet, som er en bekendtgørelse, der er fastsat i medfør af sommerhuslovens § 2, stk. 2, og stk. 3, § 3, § 10 a, stk. 5, og § 10 b, stk. 2.

En campingplads må benyttes til camping i perioden 1. marts til 31. oktober, medmindre tilladelsen bestemmer andet, jf. campingreglementets § 9, stk. 1. Det følger af campingreglementets § 10, stk. 1, at campingvogne, telte m.v. kun må være opstillet på en campingplads i perioden 1. november til 28. februar, hvis kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til vintercamping, dvs. kortvarige ophold af 15-20 dages varighed, weekender m.v., eller vinteropbevaring af campingvogne m.v.

Det er således ikke tilladt at anvende en campingplads til helårsbeboelse.

2.2.2. Planklagenævnets vurdering af helårsbeboelse

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen har givet et påbud til ejeren af campingpladsen om ophør af helårsbeboelse på campingpladsen.

Det fremgår af sagens oplysninger, at 53 personer har registreret folkeregisteradresse på campingpladsen. Dette skaber efter nævnets opfattelse en formodning for, at campingpladsen anvendes til helårsbeboelse. Klageren har desuden under klagesagens behandling oplyst, at der har været helårsbeboere på campingpladsen i 12 år. Planklagenævnet lægger derfor til grund, at campingpladsen anvendes til helårsbeboelse.

Planklagenævnet finder, at anvendelse af campingpladsen til helårsbeboelse er i strid med campingreglementets § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1. Kommunen har således haft hjemmel til at give påbud om ophør af anvendelsen til helårsbeboelse, jf. sommerhuslovens § 10, stk. 1, og § 10 a, stk. 7, jf. stk. 2.

2.3. Påbuddets adressat

Klagen vedrører et påbud om ophør af helårsbeboelse på en campingplads.

Planklagenævnet har i denne sag fundet anledning til at tage stilling til, hvem der er rette adressat for påbuddet.

Det fremgår af sommerhuslovens § 10, stk. 1, at det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom at berigtige forhold, der er i strid med loven. Består forholdet i en ulovlig brug, påhviler pligten tillige brugeren.

Af vejledningen til campingreglementet fremgår blandt andet følgende om kommunens tilsyn med campingreglementet:[4]

Kommunalbestyrelsens reaktion skal rettes mod campingpladsens udlejer (ejer/forpagter), som efter sommerhuslovens § 10, stk. 1, har pligt til at berigtige et ulovligt forhold. Det gælder også ved "campisters" helårsbeboelse på campingpladsen, uanset om campisten er registreret i CPR på

campingpladsen eller på en dækadresse.

Det fremgår ikke klart af sommerhuslovens § 10, stk. 1, hvad begrebet "brugeren" sigter til. Efter nævnets opfattelse omfatter begrebet "brugeren" i relation til § 10, stk. 1, også de beboere, som anvender pladsen til helårsbeboelse. Dette gælder uanset, at det fremgår af vejledningen til campingreglementet, at kommunens reaktion skal rettes mod campingpladsens ejer/forpagter. Nævnet lægger herved vægt på, at et påbud om ophør af helårsbeboelse er indgribende for de beboere, som anvender campingpladsen til helårsbeboelse. Nævnet lægger endvidere vægt på, at ordlyden af bestemmelsen omfatter "brugere", og at de beboere, som anvender campingpladsen til helårsbeboelse, må anses for brugere af campingpladsen i relation til håndhævelse af påbuddet mod helårsbeboelse.

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunens påbud af 18. august 2023 om ophør af helårsbeboelse alene er varslet og meddelt ejeren af campingpladsen.

Nævnet finder på den baggrund, at påbuddet lider af en væsentlig mangel, idet påbuddet ikke er varslet eller adresseret til brugerne, som benytter campingpladsen til helårsbeboelse, og påbuddet er derfor ugyldigt. Planklagenævnet ophæver på denne baggrund påbuddet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Næstved Kommunes påbud af 18. august 2023 om ophør af helårsbeboelse i sommerhus på ejendommen [a1], 4733 Tappernøje.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[5] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 949 af 3. juli 2013 om lov om sommerhuse og camping m.v. med senere ændringer.

[3] Vejledning nr. 9426 af 2. juli 2020 om campingreglementet, afsnit 1.1.

[4] Vejledning nr. 9426 af 2. juli 2020 om campingreglementet, afsnit 16.1.

[5] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Sag:

23/10648

Dato:

20. november 2023.

Emner:

Sommerhusloven ...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenævnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>), Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>).